

PODARZYĆ (1) *vb pf*

o oraz a *jasne*.

inf podarzyć. ◇ [*praet* 3 *sg m* podarz(e)ł. ◇ *imp* 2 *sg* podarzy.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obdarować [kogo]:

Zwrot: »podarzyć upominkiem« (1): Condonare alicui munusculum, Podárzić kogo vpominkiem *Mącz* 94d.

[*Przen: O Bogu: udzielić łask:*

podarzyć kim, czym: Przytim go ruchnicem nowim/ Podarziel/ y Pirśceniim zlatim Krofej M6v, B8, F3, L8v.

podarzyć z czym: [Chrystus] Nieprzyacele przewalcziel/ Zych mocy nas wybawiel/ Zkroleftwem fwm podarziel Krofej F5v.]

Formacje współrdzenne cf DAROWAĆ.

Cf PODARZONY

KW